

[Boligministeren.]

nye boligmasse er en god ting, og det synes jeg man kan glæde sig over. Det er ikke en enighed, der har været konstateret førend ved behandlingen af dette lovforslag.

Hastrup: Jeg har en enkelt bemærkning til boligministeren, som henvendt til hr. Guldberg og mig, sagde, at vi skulle have tænkt på samarbejdet i boligpolitikken, dengang vi gennemførte ejerlejlighedsbestemmelserne, som han sagde. Jeg forstod, det var en fortaelse, og at det måtte være genudlejningsforhøjelserne, boligministeren sigtede til. Men må jeg om ejerlejlighedsbestemmelserne sige til boligministeren, at både selve loven og de skærpselser, vi som følge af de indhøstede erfaringer gennemførte i de følgende år, blev gennemført i enighed af det høje ting. Det er rigtigt, at socialdemokratiet ønskede videregående skærpselser. Men det, der blev gennemført, kunne alle tilslutte sig.

Vender vi os derefter til genudlejningsforhøjelserne, forholdt det sig på den måde, at den daværende regering hævdede, og efter min mening med rette, at genudlejningsforhøjelserne ikke var et brud på de boligpolitiske aftaler af 1966, som var fundamentet for samarbejdet om boligpolitikken. Disse boligpolitiske aftaler sigtede dels på forholdet mellem partierne med hensyn til, hvad det var, vi var gået ind på, dels på forholdet udad, imod boligtagerne, idet man med rette kunne sige, at der i kraft af boligforligets bestemmelser var givet et tilsagn til dem, der boede, men ikke til dem, som flyttede ind i de lejligheder, der blev forladt.

Jeg har gerne villet understrege disse to betragtninger, fordi selve tanken om et samarbejde i boligpolitikken har været drivkraften for min virksomhed i dette ting, siden jeg indtrådte som medlem i 1964. Derfor betragter jeg denne dag på mange måder som en bitter dag, men den kan måske, når det kommer til stykket, vise sig kun at være en enkelt dag. Jeg håber i hvert fald og tror på, at der kan etableres et fortsat samarbejde også på dette område.

Guldberg: Der kom ikke i boligministerens svar her fra talerstolen nogen antydning af hans indstilling med hensyn til de endnu ikke truffne afgørelser. Det gør måske ikke

så meget, men jeg vil dog gerne alligevel . . . (Afbrydelse af boligministeren [Helge Nielsen]). Vi prøver at forstå hinanden hen over larmen, men jeg kan ikke overdøve støjen. Jeg synes ikke, der er . . . .

Første næstformand (Grete Hækkerup)
Der skal være ro i salen.

Guldberg: Jeg synes ikke, der fra ministeren i hans indlæg her kom nogen antydning af, at han betragtede den politiske udvikling, vi i dette spørgsmål er inde i, med samme alvor, som jeg gav udtryk for. Jeg vil derfor gerne gentage over for ministeren, at vi gang på gang i forbindelse med disse to specielle lovforslag og deres indhold har præciseret, at vel kunne vi komme til det resultat, at vi ikke kunne blive enige, og så måtte vi altså tage den afstemning, vi nu står foran, men at det mere afgørende var, om dette var det første skridt til og den første del af en samlet boligpolitik, som ministeren med dækning hos socialdemokratiet og SF ville køre igennem, om dette nu ville blive efterfulgt af en række andre forslag, hvor der blev taget lige så lidt hensyn til oppositionens synspunkter som i disse spørgsmål.

Når jeg peger på dette, er det, fordi jeg tror, at ministeren alligevel endnu en gang bør overveje, hvor stærkt han vil køre disse ting, om ikke andet så af hensyn til byggeriet selv. Vi beskæftiger os jo her med et område, der skal planlægges for og arbejdes med på meget lang sigt. Jeg vil altså advare boligministeren mod det ansvar, som han og med ham det flertal, der vil gennemføre en så bred boliglovgivning uden hensyn til den anden halvdel af folketinget, pådrager sig med hensyn til de konsekvenser, det kan få i retning af en politisk usikkerhed, som kan være overordentlig ubehagelig for byggeriet og for boligspørgsmålets løsning, og som jeg synes ministeren burde anstrenge sig mere for at undgå.

Boligministeren (Helge Nielsen): Jeg har kun to korte bemærkninger.

Til hr. Hastrup vil jeg sige, at jeg ikke har givet udtryk for, at hr. Hastrup og de partier, der stod bag ved ham dengang, brød boligforliget. Jeg sagde, at man lovgav hen over hovedet på socialdemokratiet og